

handling at tages under Overveielse af det ærede Udvalg. Efter den Stilling, som jeg agter at indtage til Lovforslaget, skal jeg ikke gaa videre i denne Henseende end at gjøre denne Hensigt, da jeg slet ikke vil stille noget som helst Ændringsforslag i saa Henseende. Det er jo bekendt, at Nogle mene, at der er Forskjel paa en Finantslov og en Bevillingslov, og hvis dette er Tilfældet, forekommer det mig, at man skal betænke sig adskillige Gange, inden man gaar hen og her udfører et nyt Udtryk. Jeg haaber ogsaa, at det ærede Udvalg i sin Tillægsbetænkning vil sørge for at faae denne Sag i sin Helhed bragt under grundig Overveielse, saa at saavel Regjeringen som Thinget kan tage sine Forholdsregler med Hensyn til Fremtiden. Løvrigt maa jeg give det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) Ret i, at Rigsdagens grundlovmæssige Ret lige overfor Finantsloven og lige overfor denne Slags Bevillingslove bliver aldeles utrænkent med Hensyn til, hvad den nuværende Rigsdag end maatte vedtage, og derfor kunde man maasse synes, at det var mindre vigtigt, hvilken Beslutning man nu end kom til. So mindre det har at betynde, des mere heldigt er det, thi desto mindre Fare er der altsaa; men jeg skal dog ikke deltage i at stemme om dette Forslag.

Sad: Jeg er fuldstændig enig saavel med den ærede Ordfører som med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville), naar de, saaledes som det forekommer mig, begge i Dag have udtalt, at de to Ændringsforslag, som foreligge her, kun ere rene Redaktionsændringer. Deri er jeg fuldstændig enig med dem, og jeg kunde altsaa forsaavidt meget gjerne være gaaet den samme Vej som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, idet jeg nemlig ikke tillægger det nogensomhelst virkelig Vægt, om man vedtager de af Udvalgets Flertal forslaaede Ændringer eller ikke vedtager dem. Grunden, hvorfor jeg dog for mit Vedkommende ikke har sluttet mig til denne Udtalelse, der er fremkommen fra hans Side, er den, at det forekommer mig, at det baade laa i hans Udtryk i Betænkningen og af ham i Dag mundtlig er blevet fremfat, at han nærer den Anskuelse, at det ved tilbørlig Overveielse let vil blive muligt at komme til en Redaktion af denne Art Bevillingslove, som kan siges at være absolut korrekt. Deri tror jeg nemlig ikke, at han har Ret. Jeg tror, at man, hvorledes man end foretager og omformer Redaktionen af denne Slags Love, vil Resultatet dog ikke blive anderledes, end at der med tilbørlig Spidsfindighed vil kunne findes ikke saa Lidt at udsætte paa dem som ikke værende i rigtig god Samklang med de Grundlovsparagrafer, der omtale Finantslovsforholdene. Hvad der derfor forekom mig at maatte være det Praktiske, da Loven

dog maa have en Form, var om muligt at faae opnaaet, at Folk fra alle forskjellige politiske Partier een Gang for alle enedes om en Form, der i eventuelle fremtidige Tilfælde kunde antages saa tilfredsstillende for alle Parter, at man slog sig til Ro i saa Henseende. Det var dette, jeg troede — skjøndt jeg ganske vist er bleven noget tvivlsom efterat have hørt den ærede Ordførers Udtalelser i Dag —, at man havde opnaaet ved den foretagne Behandling i Udvalget; thi alle Udvalgets Medlemmer — jeg medregner endog saa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds — stode saaledes, at de enten ønskede disse Ændringsforslag, eller at de i alle Tilfælde ansaa Ændringerne for temmelig ligegyldige. Naar Forholdet er saaledes, og deri er jeg temmelig vis paa at have Ret, synes det mig unyttigt at lede efter en fuldkommen Form, men derimod ønskeligt og praktisk, at man en Gang for Alle faar den, for mig i det Mindste indenfor visse Grændser, ligegyldige Form afgjort paa den Maade, som det nu faktisk har viist sig, at Mænd fra de forskjellige Sider i Salen have kunnet blive enige om. Det er paa Grundlag af disse Betragtninger, at jeg har været med til at stille de foreliggende Ændringsforslag, altsaa ikke fordi jeg har antaget, at de vilde have nogensomhelst reel Betydning, men fordi jeg troede, at nu Alle, maasse af uensartede Grunde og maasse raisonnerende temmelig forskelligt, vare blevne enige om at kunne modtage den Form, der nu indstilles. (Ro fod: Ja, i Nar!) Det ærede Medlem siger i Nar; det kan maasse være, at han har Ret; men det forekommer mig dog, at naar man i Nar fra alle Sider er bleven enig derom, maatte man ogsaa ad Nare kunne blive enig om at blive staaende ved det Samme, hvis en lignende Lov skulde blive en Nødvendighed; thi det Modsatte vil ikke kunne tænkes, med mindre man skal gaa ud fra, at ærede Medlemmer her bevæge sig paa en aldeles uregelmæssig Bane.

Hvad det Forslag angaar, der er stillet af de tre ærede Medlemmer, da har jeg ikke kunnet være med at anbefale det, og Grunden dertil er den, at der her virkelig er Tale om en Realitet; der er Tale om at give Ministeren en meget betydelig Bevilling, som han aldeles ikke har forlangt. Det forekommer mig ikke, at der er Grund til at afvige fra den noksom bekendte gode gamle konstitutionelle Regel i saa Henseende; der skulde da foreligge Noget, der maatte siges at give en aldeles utvivlsom Berettigelse. Hvis der i Udvalget var blevet foreslaaet en anden kortere Termin, f. Ex. 1ste Juni, kunde jeg for mit Vedkommende have været med dertil, fordi det synes mig klart, at det, saaledes som Finantslovs-Behandlingens nu foreliggende, er aldeles utvivlsomt, at vi ikke kunne faae Finantsloven færdig før henimod et saadant Tidspunkt. Derimod forekommer det ikke mig, at